

Plin. H. N.
l. 9. c. 59.

tur. Cum unum hamo teneri vident,
lineam secare asperitate dorsi forte,
traduntur, eo qui tenetur extendente,
ut secari possit. Capiti *ἐκτίσιν* εἶσι δει-
μάτων, καὶ ἀποδύοντες ἑαυτὲς εἰνασιν
σημεῖν καὶ τροπὸν τινα ἰκετεύειν; misera-
bile praebent spectaculum et mortem
suam lugere, et quodammodo suppli-
care videntur.

Aelian. H.
A. l. 12. c. 47.

De ipsorum capiendi modo ita
Plinius. De Anthia pisce sileri con-
venit, quae plerisque adverte credi-
disse. Chelidonias insulas diximus

Astae scopuli maris ante promonto-
rium sitas, ibi frequens hic piscis et
celeriter etc. Censentur ab Eustathio
inter eos pisces, qui ἀνδρωπόφαγοι,
quod ob magnitudinem sumptuum,
ganeorum opes exhauriant: sed et
θεοὶ Dii, quod pretiosissimi sint, vo-
cantur. Carnis est solidiusculae. Un-
de *χοινδρώδης* apud Athenaeum (male
χρυσώδης) dicitur.

Fel cum melle inunctum, exan-
themata, tubera, scrophulas, et do-
thienas sanat. Lapidis capitis ad col-
lum ligati, Cephalalgiam domant.

ARTICVLVS XV.

De Gobiis squammosis saxatilibus.

TAB. XV.
II. 12.

Gobiorum historiam loci & tegu-
menti differentia intricatam fa-
cit. Nobis de squammosis saxatili-
bus hic res est, eisdemque littorales
adiciemus, ne de iis pluribus in locis
agere cogamur. Graecis dicitur *κω-
βίος*, Numenio apud Athenaeum *κω-
βός*, quem per *κωβίον* Phavorinus ex-
plicat; Latinis *Gobius*, *Gobio*, *Govius*,
ut apud Ovidium, et *Cobio*, ut apud
Plinium legitur. Parvi sunt tam illi,
qui in mari, quam qui in aquis. Tzet-
zes tricubitales fama accepit, quod
forte de illis, qui in rubro mari, prout
ab Aeliano proditum, sumendum est.
Bellonius ex saxatilibus album quen-
dam facit, quem Graeci *χλωρόν* et
κωβήν, Rondeletius flavescensem
feu pallidum vocat. Est is palmi lon-
gitudine, toto corpore rotundo, non
composito et spisso, squammis rotun-
dis tecto, colore vario. Nigris ma-
culis conspergitur, oculis sursum po-
tius quam deorsum spectantibus. Ad
branchias pinnae duas habet, in ven-
tre non duas caeterorum more, sed
unicam non divisam, qua nota Go-
bii maxime a reliquis piscibus inter-
noscuntur; a podice aliam, in dorso
non unicam velut alii saxatiles, sed
duas, prior minor est, altera ad cau-
dam usque extenditur. Dentes ei
parvi, os magnum, ventriculus, cum
multis appendicibus capax. Aristote-
les complures superne circa eum exi-
re scribit. Hepar ipsi album non sine
errore tribuit Hicetius. Qui Aldro-
vando Venetiis missus est, pinnae ha-

bebat in tergore binas conjunctas,
quarum prior aculeis vigeat, altera
laevis erat, binas item in pectore, toti-
demque ab ano omnes nigras. Cau-
dam et superiorem partem corporis
nigram. Ventrem candicantem.

Ex littoralibus duplices apud Au-
thores invenio. *Albos et nigros*.

Illos Rondeletius ita vocat, non
quod tam candidi sint, ut cum alio-
rum piscium candore contendere
possint, sed quod candore caeteros
Gobios superent.

Nigros ita Bellonius describit.
Eminentes ac turgentis supra caput
oculos gerunt. Cornea tunica alba,
et ut serpentibus dura obductos, ad-
versus aquarum impetum, et ut fur-
sum facilius ut Uranoscopus cer-
nant. Vix excedunt duorum polli-
cum crassitiem aut palmi longitudi-
nem. Raro enim pedales et brachia-
les evadunt. Etsi autem lubrici sunt,
tamen squammis integuntur hirtis,
pinnaeque habent unam in tergore
continuum mollem et sine aculeis.
Pinnae utrinque quatuor latae atque
obtusae, ac praeter has sub ventre et-
iam duas; sed ea, quae caudam con-
stituunt, rotunda est. Dentes exerunt
parvos, tenues, et subrubros. Corpus
teres est, paucis spinis refertum, Co-
lor varius. Etenim qui Gobiones cir-
ca algam versantur ad viridem incli-
nant, alii ad cinereum accedunt,
nonnulli albicant, alii ex fulvo in ni-
grum degenerant. Omnes grandio-
re sunt capite et lata cervice. At
quod

Athenaeus
Dipnos. l. 7.

Tzetzes
Var. Aelian.
H. A. l. 17.
c. 6.

Aristot. H.
A. l. 2. c. ult.